

ת"ד 4840/15 - מדינת ישראל נגד יוני אבישר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 15-06-4840 מדינת ישראל נ' אבישר ואח'
לפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון
בענין: מדינת ישראל

נגד
יוני אבישר
עו"י בא כוח עו"ד שור ועו"ד בלטמן

זכור דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ב- 18.4.15 בשעה 17:00 הוא נהג ברכבו הפרטி, מצובישי, בכביש מס' 20 בתל אביב, (נתיבי אילון), מכיוון צפון לדרום, ובנתיב הימני ביותר מבין ארבעה נתיבים.

באותה העת, נהג המתлонן ברכב פרטி סוזוקי, בכביש 20, בכיוון נסיעת הנאשם לפני בדרכו, בנתיב השני משמאלו מבין ארבעה נתיבים במקומם. לצדו של המתلونן ישבה אחותו.

ה הנאשם נהג באותה העת כאשר הוא שיכור וכן נתן להשפטת סמים.

בסמוך למחלף קק"ל, נהג הנאשם ללא שם ללב לדרך שלפניו, נהג בקלות ראש וברשלנות, סטה מנתיב נסיעתו לכיוון הנתיב שמשמאלו, לא שמר מרחק-cnדרש מרכב הסוזוקי, ופגע בצדיו האחורי ימני של הרכב הנפגע (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהפגיעה ומעוצמתה נדחף רכב הסוזוקי לכיוון דרום, פגע בקיר ההפרדה אשר בשול השמאלי של הכביש, ונדחף לאורך ארבע מטרים לכיוון דרום עד אשר התהפר על גגו.

כתוצאה מהתאונה המתווארת נגרמו חבלות של ממש - שבר דחיסה בעמוד השדרה, ושבר גוף חוליה קדמי לאחוטו של נהג הסוזוקי, כמו כן נפגע נהג הסוזוקי בפציעי שפושף באיזור השוקיים והמרפקים - השניים פנו למקום התאונה לבית החולים "איכילוב".

מיד בהמשך לקרות התאונה, וחרך תוצאה, לא עצר הנאשם במקום התאונה או במקום קרוב ככל האפשר, כדי לעמוד על תוצאות התאונה ולא הזעיק עזרה. הוא המשיך בנסיעתו לכיוון דרום ונעצר לאחר מכן בצד הימני של הכביש על מנת לאפשר לנוסעים שעמו (נאשימים 4-2 בכתב האישום) לדודת מהרכב הפוגע.

הנאשם המשיך בנסיבותיו לכיוון מחלף קק"ל עד הגיעו לרחוב אחימאיר 26 בתל אביב שם החנה את הרכב הפוגע. רחוק ממקום התאונה על מנת להסתירו.

בממשיו המתוארים נהג הנאשם בקלות ראש, ברשלנות, כשהוא שיכור ונתן לשפעת אלכוהול וסמים. הוא פגע בנסיבות הסוזוקי וגרם לנוטרי הסוזוקי לחבלות וחבלות של ממש, תוך שהוא מפקיר אותם.

הוראות החוק לפיה הובא הנאשם לדין הן:

1. נהיגה בשכרות - עבירה לפי סעיף 62.(3) לפקודת ביחיד עם סעיפים 64ב.(א)(4), 39א.
-38.(1) לפקודת וכן תקנה 26.26.(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
2. נהיגה תחת השפעת סם מסוכן- עבירה לפי סעיף 62.(3) לפקודת ביחיד עם סעיפים 64ב.(א)(4), 39א. ו- 38.(1) לפקודת וכן תקנה 26.26.(2) לתקנות.
3. נהיגה בקלות ראש- עבירה לפי סעיף 62.(2) לפקודת ביחיד עם סעיף 38.(3) לפקודת.
4. הפקלה לאחר פגיעה- עבירה לפי סעיף 64א.(ב) ביחיד עם סעיף 40 לפקודת.

הנאשם הודה בעבירות המזוההות לו בכתב האישום, ולא ניהול שלב ההוכחות.

התיעונים לעונש על ידי המאשימה.

התביעה מבקשת להטיל על הנאשם עונש של -3- שנות מאסר ולהלן נימוקיה:

על פי גלוון הרשעוטוי הקודמות של הנאשם עולה כי ביום 13.10.2010 נשבט הנאשם בגין עבירה של נהיגה בשכרות, (תיק פ"ל 12-11-6575), ובין שאר העונשים הוטל עליו עונש של מאסר לתקופה של שבעה חודשים וזאת על תנאי למשך 3- שנים שלא ינаг בזמן פסילה או בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים.

במקרה נשוא הדיון כאן פגע הנאשם ברגל גסה בערכיהם המוגנים על ידי החברה. הוא זלزل בח'י אדם בכך שנפגג ברכב שעיה שהוא שניי ומסומם. לא זאת אף זאת, לאחר שפגע באחרים - ברוח מהמקום עם רכבו. בשנותו כן סיין חי' אדם ופגע בשלום הציבור ובבטחו.

לפי עמדתה מתחם הענישה ההולם במקרה כאן הוא בין שנתיים לארבע שנים של מאסר בפועל, בנוסף מאסר על תנאי פסילת רשות נהיגה קנס ופיצוי.

لتמיכה בטיעונה מפנה התביעה לע"פ 3258/16 **וילקוב נ' מדינת ישראל**, שם אישר בית המשפט העליון עונש על עמוד 2

עבירות הפקרה (ללא שכרות) 15 חודשים מאסר בפועל.

במקרה שם הנאשם עצר במקום ועזב לאחר ששמע כי אנשים התקבצו במקום והזעיקו עזרה ובסופה של יומת הסגיר עצמו למשטרה. מתחם הענישה שקבע בית המשפט שכן במקרה היה בין 12 ל-14 חודשים מאסר.

עוד מפנה התביעה לת"פ 43865-04-13 **מדינת ישראל נ' פראן** (בימ"ש מחוזי תל אביב) שם מובאית הפנייה לת.פ. 12-06-19779 **מדינת ישראל נ' סרחאן** (פורסם במאגרים ביום 8.4.2013) שם נקבע כי מתחם העונש ההולם (לאחר תיקון 101 לפקודות התעבורה) כשבירות ההפקרת **אינה ניצבת לבדה** יש להעמידו על תקופה שבין 24-42 חודשים מאסר, לריצויו מאסר בפועל.

עוד הפניה התביעה לע"פ 4906/12 **אגרת ווסה נ' מדינת ישראל** בבית המשפט העליון שם נהג הנאשם באופנו שעשה שהוא שיכור וחתת השפעת סמים, סטה למדרוכה ופגע בהולך רgel ונמלט מהמקום. העונש שהוטל על הנאשם 48 חודשים מאסר, בית המשפט קבע כי העונש שנגזר אינו חורג מדיניות הענישה הרואיה וכן לנוכח חומרת העבירה תורמת ביטוי לשיקולי ההרעתה.

בע"פ 14-03-45428 **לבנון נ' מדינת ישראל** (בימ"ש המחוזי בבאר שבע), הורשע הנאשם לפי הודהתו בעבירות הפקרה לפי סעיף 64א.(ב) לפקודה, נהג תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בזמן פסילה וסתיה מנתיב. בתאונת נגרמו חבלות של ממש, העונש היה 30 חודשים מאסר בפועל, כאשר לנאים הייתה הרשעה קודמת לניגזה בשכוות. מתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא בין 40-8 חודשים מאסר נמצא ראוי ואשר על כן בית המשפט השאיר את עונש המאסר של 30 חודשים מאסר ללא שינוי.

הטייעונים לעונש של ב"כ הנאשם

ההגנה מפנה את עיקר טיעוניה לנסיבות המיוחדות של המקרה כאן. אין חולק כי הנאשם עזב את המקום בנסיבות הוא עשה כך רק לאחר שהורד את הנוסעים שלו עמו ברכבת, במקומות התרחשות התאונה ומתוך כוונה שהם יזעיקו עזרה לפי הצורך. (הלכה למשעה היושבים ברכבת ברחו מהמקום ולא הזעיקו כל עזרה-ו.). לא זאת אף זאת, מיד לאחר שברח מהמקום והchnerה את הרכב ברחוב אחימאיר שבසמוך למחלף קק"ל, הוא רץ במהירות לזרות התאונה, כדי לראות מה התרחש, נפגש עם השוטרים שכבר היו בזירת התאונה, והוא בפניהם בפה מלא כי הוא הניג שגרם לתאונה, וכי הוא שתה אלכוהול טרם התרחשותה.

את התנהגותו של הנאשם עבר לתאונהomid לאחריה, מיחסת ההגנה לפאניק והבהלה שאחזה בו - מליל' כל כוונה אמיתית להפкар או להתחמק מلتת את הדיון. לעניין זה, מה היה ההגין לעזוב את נסעי הרכב שלו במקומות התרחשות התאונה - כאשר הנוסעים יודעים מי ניג ברכב בו נסעו?

הסגור הפנה את בית המשפט לאסופה פסקי דין לפיהם העונשים בעבירות הפקרה היו קלים מלאה שהציגה המדינה ולענין זה ראה עפ"ת (מרכז) 13-11-10002 **חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) שם בית המשפט הטעב בעונש המאסר של בימ"ש קמא והפחיתו מ-16 חודשים ל-13 חודשים מאסר בפועל.

ת"ד 13-5-977 בימ"ש השלום לתעבורה בעכו שם גזר בית המשפט בעבירה של הפקה לפי החלופה המחייבת 64א.(ב) לפકודה (כמו במקרה דן) שישה חדשים עבודה שירות, תוך ציון השיקולים לccoli - שלא חלים במקרהណן. גלו הצעיר של הנאשם, העדר אחריות לתאונת, הימצאות אחרים שננתנו טיפול לנפגע, העובדה שהנאשם הסגיר עצמו מיד לאחר האירוע למשטרה ובטרם נפתחה חקירה.

ועוד, ת"פ (י-ט) 2022/06 **מדינת ישראל נ' משה ליזמי** (פורסם בנבו), שם הטיל בית המשפט בגין עבירה על סעיף 64א. לפకודת התעבורה מאסר של שנה, מתוכו 8- חודשים מאסר בפועל וארבעה חודשים מאסר על תנאי.

ע"פ (ב"ש) 26571-02-15 **ליאור יהלומי נ' מדינת ישראל**, שם הובא הנאשם לדין בגין עבירת הפקה לאחר פגיעה בוגד לסעיף 64א.(ב) לפוקודה, נהיגה ללא רשיון נהיגה, ונהייה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפוקודה ושימוש ברכב שלא ברשות בוגד לסעיף 413ג. לחוק העונש שם העונש שהוטל בבית המשפט קמא היה 9 חודשים מאסר בפועל.

צד פסקי הדין כאמור, הציג הסגנור חוות דעת פסיכיאטרית של הנאשם המתארת את נסיבות חייו הקשים, כפי שהפנה לתפקיד קצין המבחן הממליץ על תוכנית טיפולית לאור המוטיבציה של הנאשם לשתחף פעולה לצורך שיקום לנוכח התמכרותו לסמים.

מתחם העונש ורף ביצוע העבירה

בפסק דין שונים נקבע מתחם העונשה ורף ביצוע העבירה בנסיבות דומות.

בת"פ 13-10-54196 **מדינת ישראל נ' דוד מגור** במקרה בו חזר הנאשם למקום התאונה לאחר 40 דקות נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הפקה נע בין 30-10 חודשים מאסר בפועל.

כמו כן, בע"פ 9590/00 **רפאל עזאני נ' מדינת ישראל** בו דובר בנאים אשר חזר למקום העבירה פעמיים תוך שהוא מצוי בהלם ובלבול קבוע בית המשפט כי למרות חזרתו של הנאשם למקום העבירה עבירה עבירת הפקה אם כי לנוכח הנסיבות אין מדובר ברף הגבהה והחמור של העבירה.

מאחורי עבירת הפקה עומדים שני רצינגולים:

1. מתן עזרה מיידית לנפגע על ידי הנהג הנמצא במקום.
2. להקל על רשות החוק לברר כיצד נגרמה התאונה ומילא אחראי לה.

ניתן לראות זאת בסקירת בית המשפט בע"פ 1977/05 **דוד גולדה נ' מדינת ישראל**:

"ההיסטוריה החוקית של סעיף 64א תוארה בפרשנות קודמות בעבר, ועל כן נזכיר בקצרה רק את עיקרי הדברים: עבירת הפקה נוספת לפקודת התעבורה בשנת 1965, במסגרת החוק לתקן פקודת התעבורה

(מס' 5), התשכ"ה-1965 (ס"ח התשכ"ה 202). על הצורך בעבירה ועל תכליתה נאמרו אז, במסגרת דברי ההסביר להצעת החוק, הדברים הבאים:

"הולכים ומתרבים המקרים שבהם מופקרים לנפשם נפגעי תאונות דרכים על ידי הנהגים שגרמו לתאונה. ביחוד גדולה הסכנה של הפקרת נפגע לנفسו כאשר לא נכון בעת התאונה עדי ראייה, שאז גדול הפיתוי העומד בפני הנהג שגרם לתאונה להימלט ולמנוע העונשתו על העבירה שגרמה לתאונה. במקרים אלה נתונים חיו של הנפגע בסכנת מוות אלא אם הוא נאסף על ידי עברי דרך מקרים. חומרת במקרים אלו וריבויים מח"בים קביעת עונש חמור ביותר, כדי להՐתיע עבריים בכוח, להעמידם על חומרת העבירה ולהגבר את המערכת נגד תאונות דרכים" (הצעת חוק לתקן פקודת התעבורה (מס' 3), התשכ"ד-1964, ה"ח הממשלה 290, 295).

בפסקה מאוחרת יותר הובהר כי מטרתו המרכזית של סעיף 64aina הינה להבטיח מתן עזרה מיידית לנפגע בתאונה על-ידי נהג הנמצא במקום, וזאת על-מנת לשמר על גופו ועל חייו של הנפגע. כן ציין כי בנוסף, מכונת ההוראה למנוע מנוהג ברכב מלאתחמק מאחריותו לתאונה על-סמך השערתו כי איןנו אשם בה או כי איש לא נפגע, וכן להקל על יכולתן של רשויות אכיפת החוק לברר כיצד נגרמה תאונה שבה נפגע אדם וכי אחראי לה (ע"פ 7159/98 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נג(2) 644, 632 (1999); להלן: פרשנת פלוני).

בחובה של התכלית השנייה לחוק עומדים שני אינטרסים, פרטי וציבורי, עומד על כך בית המשפט בע"פ 2274/10 **שלום ימי נ' מדינת ישראל**:

"מעבר לצורך להגן על הנפגע ולסייע לו בעזרה ובטיפול רפואי, הימלטות מקום התאונה פוגעת באינטרס הציבורי. יש עניין לציבור כי האשמים יובאו לדין פלילי הן לשם הרתעת

היחיד והן לשם הרתעת הרבים. יש אינטרס ציבורי בגלוי ובאיותר נהגים שיש להריכם מהכיביש ובחקירת גורמי התאונה והאשימים בתאונה. לצד העניין הציבורי להעמדת עברייני תנואה לדין, קיימים גם האינטרסים הפרטי של הנפגע ובני משפחתו של הנפגע לדעת באילו נסיבות

הוא נפגע, ואינטרס של כל אחד מהמעורבים להבהיר את נסיבות אירוע התאונה, בין היתר, בשל הרצון של כל אחד מהמעורבים בתאונה שלא תוטל עליו אחריות פלילית ללא הצדקה או לצורך הליכים אזרחיים (בין, בעיות יסוד בעבירות פגע וברח, בעמ' 555-557).

מהמקובץ בפסקין דין מתחם העיטה בעבירות הפקרה נע בין 9 חודשים מאסר בפועל ל-24 חודשים מאסר בפועל.

במקרה דנן, גם שההפקרה בוצעה ולא הוגש או הוזעק סייע רפואי לנפגע על ידי הנהג, אך לא ניתן להטעlem מהעובדת שללאחר כ-15 דקות ממועד התאונה, חזר הנהג - הנائم למקומות התרחשותה מיזמתו והודה בפני השוטרים שנכח במקומות כי הוא זה אשר ניג ברכב הפגע, וכי טרם הנהיגה שתה לשוכרה כ- 4 כוסות וודקה, כך שבגהעתו למקום ובהודאתו זו הגן על האינטרס הציבורי והפרטי שעומדים בתכלית השנייה של עבירות הפקרה. אשר על כן אני קובע כי

חווארת מעשי של הנאשם כאן היא ברף הבינו במתחם.

לצד עבירות הנהיגה הרשלנית שגרמה לתאונת הנהיגה בשכרות וUBEIRAT HAPKEERA ראיית התעוזות הרפואיות של הנפגעת, הנושאת ברכב הסוזוקי, ומהתעודה הרפואי עולה כי שוחררה מבית החולים למחמת התאונה "במצב טוב".

לאור חוות העבירות המזוהה לנאים, לנוכח עבירות הנהיגה בשכרות, גרים התאונה וUBEIRAT HAPKEERA לפי סעיף 46א(ב) לפוקודה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

.1. אני גוזר על הנאשם עונש של שנה מאסר בפועל.

.2. אני מורה להפעיל את עונש המאסר המותנה בר הפעלה של -7- חודשים בגין עבירות

השכרות שהוטלה בתיק פ"ל 12-11-6575. עונש המאסר הוא במצבר לעונש המאסר

כאן. סך הכל 19 חודשים מאסר בפועל.

.3. אני פוסל את הנאשם למקבל או להחזיק מחדש ל-10- שנים בפועל.

.4. אני מטיל על הנאשם שנה מאסר, והמאסר הוא על תנאי למשך -3- שנים שלא יעבור

UBEIROT SHL NAGA BIZMAN PESILAH, NAGA BASHCAROT, AO UBEIRAT HAPKEERA LAACHER FGUAH.

.5. לנוכח הטלת עונש המאסר ונסיבותו האישיות של הנאשם אני נמנע מלחתיל קנס.

בain החלטה אחרת על הנאשם להטייב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו עד תאריך 2.4.17 עד השעה 10:00 בכלא ניצן או מקום אחר לפי החלטת שירות בתי הסוהר כשהוא מצוי בתעוזת זהות.

על הנאשם לחתם הכניסה למאסר, כולל אפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחן ומין בשב"ס בטל": 77-978377-08.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד שבט תשע"ז, 20 פברואר 2017, במעמד הנוכחים

שם קלדנית:

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il